

АНТОНИЙ
ДИМОВ

ДИВЕРГЕНЦИИ

Антоний Димов
Дивергенции

„Дивергенции“ се реализира
с конкурс на Общински фонд „Култура“ на Община Шумен

Всички права запазени.

Тази книга се продава, при условие че няма, било чрез търговия или другояче, да се заема, препродава или разпространява по друг начин и без предварително съгласие на издателите или автора във форма и подвързия, различни от тези, в които е публикувана.

Дивергенции

Copyright © 2018 by Pergament Ltd.

© **Антоний Димов**, автор, 2018

© **Иво Рафаилов**, художник, 2018

ISBN: 978-954-367-069-7

Антоний Димов

Дивергенции

Пергамент

София, 2018

КОНТИНЕНТАЛИЗМИ

. . .

да си я представиш цялата
без тракийско злато
без старогръцки митове
без християнство без схизма
без ислям и маври
без рим и без константинопол
без османска империя
без инквизиция
без революции без световни войни
без идеологии
без утопии и антиутопии
е като да я измислиш
наново

. . .

на пясъка
не можеш
да очертаеш с тебешир
контурите на тялото
фигурите на смъртта
и линията на живота
на ръката си

. . .

в ученическия чертеж
контурите на европа
се очертават отново
с труповете на мъртвите
децата вече
не създават
замъци

. . .

сбогуване с европа
остров по полуостров
нация по народ
етнос по етос
патриотизъм по шовинизъм
село по махала
регионалност по локализъм
континентализъм по глобалност
идеология по анархия
свобода по сигурност
риторика по реклама
медия по слух
точка по правата
буква по цифра
но и в това
пак се чака на азия

. . .

съседите
и онези от другия квартал
след мача
улица по улица агитка по агитка
книга по книга
псуваш
полуостровите островите континентите им
накрая
пускаш един потоп
в няколко световни религии
една локална локва
за разкош разстилаш
в коша
за учителката по география
която винаги е просто политическа
и никого не учи на коректност

. . .

по рафтовете на историята
обща азбука
с поляците руснаците и украинците
със сърбите хърватите лужиците
и македонците
с монголците и беларусите и чехите
но те говорят свой език
с чуждите тела
и сенките със светлините им
по пещерите като спомени
сюжети и истории
които всеки оцветява
в детския албум в различни цветове
и бърка страниците и ъглите му с посоките
на собственото си движение
във времето пространството и траура
в поникването и изгарянето на букварите
и рибните и другите
за печенето и варенето
до черно
на националната всеядност
като компенсация

за липсата на православна инквизиция
за вечното зъвърщане
за давенето в три морета
за братството и свободата
за пролетариите от всички страни
за всяко напред и нагоре
за ценността на различието
за зевс и равенството
на безсмъртните
за кравата наречена Европа
където единението прави силата
където Барселона е повече от клуб
където с Ливърпул никога няма да вървиш сам
докато футболът дели
глупаците

ЕРА

тиква в сезона на пъпешите
в полугодieto на дините
в полукълбото на земеделието
в полумесеца на началото му
в разгара на магданоза и целината
между пиперените прерии
и доматените полета
в балкански истории
и митове европейски
около родния метъл
в който
„не е лесно, не е лесно да си тиква“

прощавам

и напълно опрощавам
повсеместната дебилност
вярата в прогреса
и паметта на падналите в боя
преди след вместо него също
наборната служба
в спомените на дедите и на бабите
изцяло несъвпадаща
напълно опрощавам
лика на тодор живков из учебника
мустаците на милко калайджиев
сбърканите дати идентичности
представите на всички нации народности и родове
от племенните корени
у парламентите
доверието опрощавам
и в синодите на църквата
изцяло и навеки
опрощавам свободата равенството братството
у медиите избирателното право
и сестринството майчинството бащинството
роднинството на магистралните човеци
опрощавам поголовно
и до крак

. . .

деленето на север и юг
в кревата и в европа
демаркационната линия
по гънките на чаршафа
и по дунава
възпрепятстват преселението
от юг на север
от изток на запад
вноса износа наопаки
и консумацията вредом
по пътя на коприната
по магистралите
свободата на движение
на капитала
идеологиите никнат
като гъби в мухъла
в квадратурата
на общите пространства
при боядисване
плакатите не се задържат дълго

1915-2015

Убитите вече с ореоли
убийците мъртви без оръжията си
трудно е
да ги различиш
по сенките им през времето
след сто години
без огледало
на различни езици
да ги оплачеш
из гробовете и гербовете
също толкова безсмислени
далеч от църквите джамиите и синагогите
от историята и вярата
далеч от боговете
и от човешкото
далече струпани
трябва
да се отделят
на две камари
и двете за покой
на живите

. . .

кой на кого обръща гръб
наистина няма значение
в масовите гробове

...

от гръб до гроб
е една буква
разлика

ТЯ

е умората
на континент
в който всички полуострови
сънуват
че са острови

...

докато такситата обхождат родното
по улиците
са затворени книжарниците
библиотеките
конкистадорите са блъф
и само тираджиите
откриват континентите
в менютата на ресторантите

българи

българи

онази от картата
и другата от улиците
не се пресичат
с тази от букварите
а се редуват
в устите на сричащите

друго българо-вавилонско

не вдигнаха кула
нито до небесата
нито до слънцето
издълбаха дупката в царичина
после построиха ограда
едноредна и двуредна
според модата на закопчаване
на саката
с бодлива тел
ток и кучета
не им се смесиха езиците
освен с този на песовете
и продължиха да не се разбират

когато слушахте

които слушахте да ви говорят
и ви плещиха
години месеци и векове
в ушите и в утробите
в душите като шепнеха изкъсо
някои песенно
безплодни ехота от чужди петилетки
собствени поетики и спомени
като разказваха и преразказваха
предричаха
съвсем порядъчно швейцарско айларипане
с дълбока руска водка състрадание
и национално щастие
и интернационално чакане
затрупано по вените аортите и мускулите
с конвулсии по родовите корени
с дозирано шумулкане
под масите на масите народни
да бяхте се обадили поне

ПЕРИМЕТЪР

обедът обикаля около ятовата граница
докато обядът настъпва без предизвестия
по нашенски
се нареждаме в кръг
наместо хоро образуваме софра
епицентър с радиус от заинтересовани
центростремителни вилици
периметър за сегрегирани
прибори присъствия като отсъствия
без препятствия
на етажerkите
закрити изкази от етнографското
минало свършено
по рафтовете
доволно неразкопано

им е

във фейсбук и туйтър
сред емотиконите и визуалните излишества
ехото на личните
и колективните ни неспособности
не хвърля сянка нито светлина
върху проблема
за разбирането
на себе си и другите
като излишни продължаващи ненужно
драми и комедии трагедии
специализирани
национални регионални виртуални
медии с патос на сълзливост
жанрове около кикот в шепата
или стенания от три морета
в осем партии
формират мъдрост
родовите три синджира роби
глаголически глаголещи и плещещи
от първи до дванайсти клас
и по натам изписват гордо кирилското X
в глобално протестно У
излишно е когато даже
„Й” е всъщност кратко

folk

кукерите от детството на дядо ми
по-хипотетични и от Lich King
ги няма на снимка
малцина ги помнят
нямат потомство
а и loot-ът от тях не струва

Водонационално

тиха нощ свята нощ
в чиста и свята република
след водата на марс
вода в плиска
като камък в бъбреците
бял дроб в каменоломна
чер – за прераждане
с конфети и пиратки
бог се дави коледо

. . .

докато чупиш орехи
и мислиш
за четиримата братя
в ядката
от нея излизат три сестри
и нямат нищо общо с чехов

...

за да виждаш
във всеки резен круша
дюля или домати
все същите братя и ламя
и една баба ти стига

в реката

на Йордановден
като извадят кръста
квадрата и кръга
могат да опитат да решат
психогеометричния тест

гергьовден

първо свети Георги убива змея
след това Ницше убива бога
накрая Камю пише
че единственият сериозен философски въпрос
е този
за самоубийството

ЕНДШПИЛ

на голяма задушница
по масите
уморените старци
забравят малката рокада
свещите цветята близките и далечните
забравят часовника
в края на дъската
дори кибиците не подсказват
че царят е гол

...

по улиците без имена
с цифри
никой не може да преброи
децата котките и кучетата

. . .

сватбите са по три дни
като в приказките
погребения няма некролози
тук
жените раждат по много
но гълъбите пак са повече
от хората в квартала

. . .

направиха училище
пратиха полицай
не асфалтираха
така и не прекараха вода
продължиха да спират и пускат тока
но и това не го учиха
в часовете
по най-нова история

. . .

първите шамари идат
много преди
първата целувка
първото сбиване
първата двойка
първото преписване
и май наистина
тук
наказанието предшества
престъплението

...

В квартала
всички пътища
наистина водят
наникъде

. . .

сестра му
проституира в белгия
брат му проси в холандия
чичо му бачка в германия
и въпреки това
на него европа му е чужда
колкото България

. . .

махалата е далеч
от магазина
от училището
църквата джамията
театъра
от казаните за боклук
дори
и от чешмата е далеч
и само слънцето
умело лъже че е близо
през декември

ПЛИСКА

камък

върху камък

върху камък

а отгоре

дъвката ми

крепостна стена

поредната
върху която
ще изпиша
осемте си имена
пикаейки

Дворът на кирилицата

контрол пеят в шумен

кучко марш в ковчега

а ехото заглъхва

в плиска

кучко марш

на двора

2015

хванаха Левски
забулиха го
като заложник
туриха му въже на шията
отново
и го повдигнаха
едва тогава
откриха паметника
и заспориха за филма

. . .

в агитката
този който вееше флага
беше намерил място
до трите ленти на анцуга
да вмести и 2 свастики

и други белези

ПРОЛЕТ

дори чорапите ми
след пране
стоят на чифтове

ЛОКВИТЕ НИ

първият сняг в локвите ни
вторият дъжд и третият брак
се пресичат в безкрайността
на четвъртия етаж по стълбите
от ляво
пЕти петИ кръжат колена и лакти
бедра и цици
по матрака ципове или презрамки
волтаици с волтове
и ватове с волове
едродобично и дребнотемно
чифтокопитно и едноседелно
въдят водят и провождат спомени

пишат

ода за копчето
на дистанционното на телевизора
елегия за риза
преди и след пране около гладене
удавена из нов сонет за бирата
на масата или напреки нея
в романа за иглата
за убождането и шивачеството
в разказ за края
дето свързва
повестта за вдяването
новелата за връзването
прозата на илика
с хайкуто за ръкавелите разгръща
пиесата за крачола
с балада за наметката
и епоса на тирантите
и лириката на колана
драмата
на личното търкаляне
на чорапите
в пералнята на жанра

. . .

небето гърбаво
приведено и криво
като косматото ниско чело
встрани от линията на хуманността
и близо твърде близо
до кафявата и черна
а инак синя и далечна
родна
все съща
пръст земя и кал
основа на окръжност
от безпътици
и пътници нанякъде
тържествено и тъжно
отминаващи
в периферията на еволюцията
подир сенките на облаците
по лавицата
персоналностите са с меки корици

...

взирането
е като забиване на пирон
но отнема повече време
и боли
дори и да нацелиш

. . .

черно-белите филми
го бяха подвели
че ако я удари
достатъчно силно
няма да ѝ остави синина

котката плутон

понеже си ми пратила
снимка на Плутон
който дори не е планета
а джудже
понеже с джудже играя
в WoW
и брадвата ми е лилава
а брадата – бяла
като котката която обикаля
около слънчевата система на двора
с пера от птици и гущери
като алхимик завръща цветовете и посоките
забива ноктите си
зъбите
и погледите
в земното
понеже другото
небесното
астрономическото и астралното
астрологически
не е фотогенично също

децата

тренират умирање
със смъртта
на своите котки и хамстери
погребват чуждите тела
с лопатката и пясъка наоколо
откриват и зариват траура
като се вглеждат за последно
в опашките и лапите
приближават и отдалечават всяка скръб
до себе си
и рецитират патетично
„На прощаване“

посади едно дърво

насечи друго
или същото
запали цялата гора
книга или цигара
все тая е
и не помага с нищо

обезглавен

си когато
поставен на тясно
трябва да избереш
дали да си отрежеш главата
или логото на Kultur shock
от тениската
на профилната снимка
във фейсбук

. . .

виждаш ги как продължават
да влизат и излизат
влизат и излизат
от поезията и прозата
в житните кръгове и кръчмите
от сайтовете и списанията
в хотелите и университетите
все едно че чукат някоя
вилендорфска венера
с която могат да останат в пясъка
още двайсет хиляди години
без да си платят

. . .

великден е
на плаваща дата
всяка година
тази се падна
на 1 май
деня на труда
поуката би била
че трудът носи възкресение
но не е
понеже те
не вярват в друго
само в трупове
и в това
че всеки ден е годен
за заравяне

. . .

бялото знаме на очите ти
разтваря зелените ливади
около червените ти зеници
на снимката
така е национално
и напълно обяснява
демографската ни криза

. . .

априлското въстание
и майските бръмбари
идат последователно
в календара картофите
и главите
на сънародните съотечественици
под знака на възбудата
на екзалтацията на кръвта
произходът отхвърлянето
изстребването все до крак
под съпровода на гъдулката
жуженето на тъпана
еротиката гайдите
на три синджира роби
с кларинети
сватби и дайрета
продължават

...

точно тук
в най невъобразимата
въображаема общност
думите са излишни
но се спори за буквите
в тефтера на съседите

СЪДЪРЖАНИЕ

КОНТИНЕНТАЛИЗМИ

. . . (да си я представиш цялата)	6
. . . (на пясъка)	7
. . . (в ученическия чертеж)	8
. . . (сбогуване с европа)	9
. . . (съседите)	10
. . . (по рафтовете на историята)	11
ЕРА	13
прощавам	14
. . . (деленето на север и юг)	15
1915-2015	16
. . . (кой на кого обръща гръб)	17
. . . (от гръб до гроб)	18
тя	19
. . . (докато такситата обхождат родното)	20

БЪЛГАРИИ

българи	22
друго българо-вавилонско	23
когато слушахте	24
ПЕРИМЕТЪР	25
им е	26
folk	27
Водонационално	26
. . . (докато чупиш орехи)	28
. . . (за да виждаш)	30
в реката	31
гергьовден	32

ЕНДШПИЛ	33
... (по улиците без имена)	34
... (сватбите са по три дни)	35
... (направиха училище)	36
... (първите шамари идат)	37
... (в квартала)	38
... (сестра му)	39
... (махалата е далеч)	49
ПЛИСКА	41
крепостна стена	42
Дворът на кирилицата	43
2015	44
... (в агитката)	45

и други белези

ПРОЛЕТ	48
ЛОКВИТЕ НИ	49
пишат	50
... (небето гърбаво)	51
... (взирането)	52
... (черно-белите филми)	53
котката плутон	54
децата	55
посади едно дърво	56
обезглавен	57
... (виждаш ги как продължават)	58
... (великден е)	59
... (бялото знаме на очите ти)	60
... (априлското въстание)	61
... (точно тук)	62

Антоний Димов
Дивергенции

Българска
Първо издание
София, 2018

Художник на корицата:
Иво Рафаилов

Коректор:
Милена Милева

Предпечатна подготовка:
Валентина Иванова

ISBN 978-954-367-069-7